

behandle nærværende Forslag, saa at vi kunne bringe noget ud af denne Sag i denne Samling, selv om den højtærede Finansminister ikke skulde faa sine Arbejder fuldendte i denne Samling, hvilket jeg ikke ved noget om.

Den højtærede Finansminister fremhævede stærkt, at det ikke var af nogen Værdi, at man havde en stigende Skala, som medførte en meget høj Procent af Afgiften paa Arvelodder paa en Million, da det var sjældent, at der her i Landet faldt en Million i Arv paa en enkelt Arvelod. Ja, det er sjældent, men ikke desto mindre maa man, naar man skal fastsætte en saadan Skala, tage med i Betragtning, at det undertiden sker, og det er dog rimeligt at tage en meget høj Arveafgift i saadanne Tilfælde. Hvis vi ikke havde andet, hvorpaa vi kunde bygge Tanken om, at Arveafgiften skulde give en højere Indtægt for Staten, vilde det ganske vist være et svagt Fundament, men jeg henleder den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa, at saa snart vi ere oppe paa en Arvelod af 25,000 Kr., hvor det drejer sig om Ægtefæller og beslægtede i den op- eller nedstigende rette Linie, er Arveafgiften sat op til $1\frac{1}{2}$ Gang den nuværende, og saa snart vi naa op til en Arvelod paa mellem 25- og 50,000 Kr., er Arveafgiften allerede fordoblet. Det er dog Arvelodder af en Størrelse, som ikke er saa svimlende, at det ikke hænder ret jævnlige, at saadanne Lodder falde i Arv her i Landet. Dernæst maa man huske paa, at for den anden Klasse af Arvingers Vedkommende er Arveafgiften sat op fra 4 til 5 pCt., selv for den første Rækkes Vedkommende, altsaa Arvelodder paa under 5,000 Kr., og den stiger til 9 pCt. Og for den tredje Klasse af Arvingers Vedkommende er den straks forhøjet fra 7 til 9 pCt. Disse to Klasser ville give en meget væsentlig forøget Indtægt for Statskassen, thi af Falbe-Hansens Oplysninger se vi, at 4 pCt.-Afgiften nu indbringer lige saa meget som 1 pCt.-Afgiften, og naar 4 pCt.-Afgiften sættes saa væsentlig op, nemlig til 5—7 pCt., er det klart, at det Beløb af $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som den indbringer, absolut maa blive meget forøget ved det her foreslåede. For 7 pCt. Afgiftens Vedkommende, som hidtil har indbragt 300,000 Kr. eller noget over, foreslaas der en Forhøjelse til 9—13 pCt., hvad der ogsaa medfører en meget væsentlig Forøgelse af Statskassens Indtægt.

Om Enkeltheder vedrørende Lovforslaget kan der som sagt forhandles i Udvalget. Et Forslag om Arveafgiftens Forhøjelse maa absolut blive vedtaget i denne Samling, saadan en Iver der er for det fra alle Sider. Jeg fik endog det Indtryk, at den højtærede Finansminister og det ærede Medlem, som er Formand for Flertallet i Tinget, vare jaloux over, at vi vare komne først med et saadant Forslag. Det skulde de saamænd ikke være, jeg skal ikke for mit Parti kræve nogen særlig Ære herfor. Lad os faa Regeringsforslaget og faa en Forhandling derom i et Udvalg! Det vigtigste er, at der i Realiteten kommer noget ud af Iveren for Sagen.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Det var ikke Jalousi, jeg i sin Tid følte overfor det ærede Medlems Forslag, men det var, som jeg udtalte, Glæde.

Jeg skal gaa hen over alle Enkeltheder, da der synes at være en almindelig Tendens til at begrænse Diskussionen, hvad jeg under de forhaandenværende Omstændigheder finder særdeles fornøftigt, og jeg skal sige, at denne Forhandling har givet sit Udbytte, fordi det nu er slaaet fast, for det første, at der fra *alle* Partiers Side uden Undtagelse ønskes en Reform af vor Arveafgift, og dernæst, at man fra alle Partiers Side har givet Tilslutning til Tanken om en progressiv Skala og ligeledes til Tanken om, at en Reform af Arveafgiften skal tilføre Statskassen ny Indtægter. Jeg tvivler om, at det her forelagte Forslag vil gøre det — efter de Oplysninger, jeg har indhentet fra Skattedepartementet, vil det ikke gøre det. Men den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har sagt, at naar dette bekræfter sig, er han villig til at gaa med til Ændringer, der medføre forøget Indtægt for Statskassen, fordi det ogsaa er hans Mening at skaffe dette. Der hersker altsaa, synes der, en sjælden Enstemmighed om alle de Principper, som skulde lægges til Grund for en Reform af vor Arveskat, og det glæder mig ganske overordentligt. Jeg haaber da at kunne møde nogenlunde Enstemmighed, naar jeg til sin Tid fremkommer med Regeringens Forslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(*Zahle*): Det kan den højtærede Finansminister sikkert gøre Regning paa. Jeg haaber derfor, at den højtærede Minister vil foretage sin Del af Arbejderne i denne